

Giới thiệu Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét

Ở một thế giới kỳ lạ xa xôi, nơi đó có một quán net.. lạ kỳ.

Không chỉ phí giờ chơi cực cao, không có người phục vụ, mà còn có quy định mỗi khách chỉ được chơi tối đa 6 tiếng đồng hồ.

Chủ nhân quán net thường xuyên trong tình trạng "bận cây game", để khách hàng tự phục vụ, đến giờ là đóng cửa, trên thông báo có viết "Thích thì chơi, không thích thì đi."

Quán nét này có bán Sprite, hay là các đồ ăn vặt như Kem, nhưng như một điều tất nhiên, giá của chúng đều trên trời.

Điên rồi? Quán nét kiểu này sẽ có người đến sao?

Rất xin lỗi, quán nét này mấy lần cự tuyệt lời mời của Hoàng Đế đương triều, hiện tại đông như trẩy hội!

Võ Đế nào đó đứng trước cửa quán hô: "Được vào bạo tuyết môn, không hối hận nhân sinh trò chơi!"

Tiền tử nào đó chơi xong Tiên Kiếm Kỳ Hiệp Truyện, ở trước quán nét khóc bù lu bù loa!

Tất cả còn phải bắt đầu từ ngày có Resident Evil..

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Hệ thống quán net siêu cấp

Dịch giả: Đường Huyền Trang

Đại Tấn sừng sững, Cửu Hoa oai hùng!

Cửu Hoa này chính là thành Cửu Hoa, nơi tập trung vũ lực, văn hóa, thương nghiệp cũng là đầu mối nòng cốt và quan trọng của toàn bộ phía Nam Đại Tấn.

Trên cao, mặt trời chói chang, ngoài cửa thành, từng chiếc từng chiếc xe ngựa chở những đồ vật nặng nề, trong xe chứa nào là đồ quân nhu, hay thương phẩm đến từ khắp các nơi.

Đi qua tường thành là từng cửa hàng san sát nhau, người đi đường đông đúc. Dưới hàng liễu xanh ven đường, có hai ba gã võ giả ngồi nghỉ ngơi. Trên đường lớn là từng chiếc xe tứ long mã kéo lao vun vút, ngồi bên trong là những tu sĩ tu chân đạt được chút thành tựu, lúc rềm xe bay lên lộ ra khuôn mặt có vài phần tiên phong đạo cốt.

Nơi này võ giả nhiều như mây, tu sĩ khắp nơi, người qua đường đi tới đi lui, cho dù là ở toàn bộ nước Đại Tấn cũng là cảnh rầm rộ khó gặp. Càng không cần nói tới việc Lăng Vân học phủ sắp khai giảng, vô số võ giả ở các nơi mộ danh mà đến, càng làm cho thành Cửu Hoa lộ ra vẻ phồn hoa náo nhiệt!

Mà ngay lúc này đây, ở một khu hẻo lánh phía Đông thành, có một cửa hàng nhỏ, chủ quán vác chiếc ghế ra ngay đầu cửa ngò, tay cầm chiếc quạt Hương Bò quạt quạt cho khỏi nóng.

Thành thị mặc dù phồn hoa, nhưng bên cạnh cửa hàng lại vắng vẻ, quanh cảnh vắng vẻ như vậy thì quả thật đây không phải là vị trí tốt cho lắm, chẳng qua đây là khối tài sản duy nhất mà người cha đã mất để lại cho Phương Khải từ khi hắn trùng sinh đến đây.

Cửa hàng ban đầu kinh doanh một số mặt hàng thượng vàng hạ cám như Kim Sang Dược, hay các loại vũ khí bình thường, ngoại trừ một vài đồ vật không ai muốn thì bây giờ cũng đã xử lý hết bảy tám phần.

Vốn Phương Khải tính toán bán luôn của hàng này đi. Chẳng qua bây giờ hắn đã từ bỏ ý nghĩ đó.

Bởi vì...

Nhìn tám biển hiệu ở trên đầu hẻm: CLB Internet Khởi Nguyên.

Tên nghe rất khí phách, nhưng đây lại là một cửa hàng net!

Dị giới internet?

Vấn đề này phải bắt đầu vào ngày hôm qua.

Quay lại thời gian vào sáng sớm ngày hôm trước.

- Lại là một ngày nhàm chán...

Phuong Khải duỗi lưng một cái, gãi gãi cái đầu giống như tổ chim, bò xuống từ trên giường.

Đúng lúc này hắn nghe được loáng thoáng một vài âm thanh kỳ quái.

Những âm thanh này không biết truyền tới từ nơi nào, giống như là từ trong đầu mình nói ra!

Hắn kinh hãi nói:

- Hay là nghe nhầm?

Sau khi lấy lại tinh thần, cẩn thận lắng nghe thì nghe được:

- Hệ thống kích hoạt thành công, có mở ra hay không?

- Hệ thống?

Phuong Khải mừng rỡ, đây quả thật là lúc buồn ngủ gặp được cái gối, không cần biết là hệ thống gì, cứ mở ra rồi nói!

- Tích! Hệ thống mở thành công!

- Yes!

Phuong Khải vùng nắm đấm, vô cùng hưng phấn, xem ra mình đã trở thành một người có hack.

Chỉ là không biết hệ thống này có thể làm gì.

- Trang bức đã kiểm hệ thống?

- Siêu cấp luyện đan hệ thống?

- Hay là siêu cấp võ giả hệ thống...?

Nhớ tới việc ngày sau tung hoành thiên hạ, thấy ai khó chịu liền đánh người đó, hồ khu chấn động, các lộ hào kiệt khắp nơi tìm tới, tiểu nữ đại tức phụ toàn bộ xuất hiện trong mắt, hắn bắt đầu cảm thấy hưng phấn trong lòng.

Đúng lúc này, có một thanh âm vang lên trong đầu hắn.

- Hệ thống quán net siêu cấp khởi động thành công.

- A đêch!?

Không khí bỗng nhiên yên tĩnh lại.

Phuong Khải ngẩn ngơ hắn nửa phút.

Lúc này mới mở miệng nói:

- Người nói là cái gì hệ thống?

- Hệ thống quán net siêu cấp.

Thanh âm điện tử trong đầu trở lời lại.

-!!?!?!?

- Người nói cái gì!?

Phuong Khải nghĩ mình nghe nhầm, vội vàng hỏi lại.

- Hệ thống quán net siêu cấp.

Bên kia vẫn không nóng không lạnh trả lời.

-....

Phuong Khải tròn tròn mắt, người nói rằng là hệ thống cửa hàng vũ khí hay hệ thống cửa hàng đan được còn nghe được, quán net? CMN ở dị giới mở cái gì quán nét?

Mà ở dị giới có internet à?

- Hệ thống lừa đảo!

Phuong Khải thăm mắng.

- Xin đừng xỉ nhục hệ thống.

Đúng lúc này âm thanh điện tử lại vang lên.

- Nể tình kí chủ vi phạm lần đầu chỉ cảnh cáo, nếu lần sau còn xỉ nhục hệ thống sẽ bị trừng phạt.

-...

Phuong Khải hoàn toàn bó tay, chẳng qua hệ thống trừng phạt vẫn làm cho hắn có chút kiêng kị. Hắn đành mở miệng hỏi:

- Người nói thử một chút xem người có thể làm gì.

- Hệ thống đã ban bố nhiệm vụ thứ nhất, kí chủ có thể đi đến giao diện nhiệm vụ để kiểm tra.

- Giao diện nhiệm vụ?

Phuong Khải hơi động suy nghĩ, lập tức được chuyển đến giao diện nhiệm vụ, quả nhiên là có một cái nhiệm vụ

Nhiệm vụ tân thủ: Mở một cái quán nét.

Nhiệm vụ ban thưởng: Bốn bộ máy tính, trò chơi giả lập hiện thực Resident Evil 1 bản Remake.

Nhiệm vụ không hoàn thành: Xóa bỏ.

Sự việc chính là như vậy, bây giờ hắn trở thành một chủ quán nét, quán nét chẳng những được mở ở dị giới hơn nữa lại dựa vào hệ thống siêu cấp để mở ra.

Hôm trước hắn bố trí quét dọn rồi ngồi chơi một ngày, nói cách khác hôm nay chính thức khai trương.

Nhìn qua cửa kính, không gian bên trong quán nét bố trí cũng không tệ, sàn nhà được làm bằng gỗ, tường được gắn sứ trắng, bốn bộ máy tính được đặt trên bàn, phản xạ ra ánh kính loại đen nhánh, thậm chí còn nhìn thấy kính mắt VR được bố trí.

Nhờ hệ thống giải thích Phuong Khải mới biết được cái này là mẫu chốt để chơi trò chơi giả lập hiện thực.

Thế giới này không có điện, máy tính cũng không có ổ điện, lại cũng không cần nguồn điện.

Bên trên màn hình máy tính, không có cái gì khác ngoài một ô biểu tượng Resident Evil 1.

Trên tường cạnh cửa ra vào quán nét có treo một cái bảng đen, bên trên có viết giá cả lướt nét, cùng với quy củ của quán nét.

Mở quán net ở dị giới cũng không vấn đề gì, dù sao cũng là cái mới, tóm lại cũng sẽ có người đến thử.

Nhưng cũng chính là do mấy hàng chữ nhỏ ở trên tấm bảng đen khiến cho toàn bộ quán nét ngoài trừ Phuong Khải ra thì không có một bóng người.

1. Thời gian mở cửa từ 8h sáng đến 12h đêm
2. Thời gian lên máy 2 Linh Tinh/h, kích hoạt tài khoản trò chơi Resident Evil 1, 5 Linh Tinh, mỗi người mỗi ngày được chơi nhiều nhất là 6h.
3. Thích thì chơi, không thích thì đi. Cấm gây sự ở quán, cấm nhục mạ chủ quán, người vi phạm vĩnh viễn không tiếp đón.
4. Người chơi cần có tố chất, nếu không tự chịu trách nhiệm.

Nếu chỉ cần mấy cái đồng tiền hay mấy ngàn tệ thì vẫn có người nguyện ý chơi thử, nhưng giá quán nét của Phương Khải lại 2 Linh Tinh một giờ! Không chỉ như thế, lại còn phải tốn 5 Linh Tinh để kích hoạt tài khoản trò chơi.

5 Linh Tinh là nhiều hay ít? Nó là 5000 kim nguyên!

Điên rồi?!!

Chơi game thôi mà tốn 2000 kim nguyên một giờ? Kích hoạt tài khoản cần 5000 kim nguyên?

Đồng thời hệ thống còn cho một cái nhiệm vụ: Trong ba ngày khiến cho quán nét ngồi full máy?

Đối với điều kiện hà khắc như vậy Phương Khải không biết nói gì cho phải, mặc dù hệ thống nói, hệ thống xuất phẩm chính là tinh phẩm, nhưng cũng chỉ nói mà thôi, vấn đề là một người nguyện ý chơi thử cũng không có.

Phương Khải đẩy cửa kính đi vào quán, ngồi trước bàn máy tính:

- Nếu không... ta tự chơi một máy?

Ngay khi Phương Khải đang cân nhắc, một thiếu niên béo tốt tầm 15,16 tuổi mặc một bộ cảm y màu xanh ngọc, vội vàng đẩy cửa đi vào.

Bộ quần áo kia dường như là đặc chế, nhưng vẫn siết chặt đồng thịt trên người hắn, cúc áo căng ra, làm cho người nhìn có cảm giác toàn bộ cái cúc kia có thể bung ra bất cứ lúc nào.

Nhưng trên thực tế tên mập này lại di chuyển cực kỳ nhẹ nhàng linh hoạt, hiển nhiên không phải giống như mấy kiểu mập mạp do không chịu rèn luyện mà thành.

Mập mạp đi vào cửa, đôi mắt lập tức nhìn lên người Phương Khải:

- Khải tử, hôm nay là bao nhiêu rồi mà ngươi vẫn có tâm trạng ở đây trông quán? Còn nữa, làm sao đổi cửa hàng mà cũng không nói với ta một tiếng? Tốt xấu gì thì ca cũng tới trợ trận cho ngươi một cái chứ?

Tất nhiên Phương Khải nhận ra tên mập này, Vương Thái con trai của chủ quán rượu Hoa Tiên Cư ở phố bên cạnh, cũng là số ít bằng hữu của nguyên chủ cổ thân thể này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Resident Evil 1

Dịch giả: Đường Huyền Trang

Phương Khải vén tay áo lên, liếc nhìn hắn một cái rồi tức giận nói:

- Có chuyện gì?

Vương mập mạp hỏi:

- Ngươi có nhớ ngày mai là ngày Lăng Văn học phủ khảo thí hay không? Đến giờ này còn không đi báo danh?

Phương Khải lắc tay:

- Ta không đi được, còn phải trông tiệm.

- Trông tiệm?

Vương mập mạp ngăn ra, tỉ mỉ đánh giá Phương Khải từ trên xuống dưới.

- Ngươi từ bỏ rồi?

Hắn cười hắc hắc, tùy ý ngồi lên một cái ghế:

- Từ bỏ cũng tốt, nơi đây không lưu ta sẽ có chỗ lưu ta, như người ta nói, làm sao phải ở cái gốc cây này để treo cổ?

Hắn dựng lên ngón tay cái tròn vo rồi nói tiếp:

- Theo ta nhìn thì mấy năm nay, học võ không bằng về nhà làm ruộng, cha ta đã sớm nhìn thấu cái thế đạo này, cũng hạ từ lệnh cho ta, chỉ cần thi không đạt, sẽ cho ta đi đọc sách, thì lấy công danh.

Mập mập nói một thôi một hồi, nước bọt đều phun ra hết một chỗ, chỉ thấy Phương Khải cười ha ha một tiếng:

- Không phải từ bỏ, mà là không muốn đi.

- Có ý gì?

Vương mập mập không hiểu chuyện gì, nhưng hắn nhớ rõ, năm đó có người nào đó thề son thề sắt là nhất định tiến vào Lăng Văn học phủ rồi trở lên nổi bật. Bây giờ thay đổi rồi?

Phương Khải ngồi một chỗ, chỉ cái máy vi tính:

- Nhìn cái kia xem.

Mập mập gãi đầu một cái:

- Ta quên không hỏi, người mới mở cái cửa hàng này là làm cái gì? Là cái này hả? Cái này là cái gì?

Phương Khải trả lời:

- Cái này là máy tính, người có thể coi như nó là pháp khí. Tác dụng rất đơn giản, chơi một cái trò chơi gọi là Resident Evil.

- Trò chơi?

Vương mập mập nhớ tới những trò chơi khi còn bé, cười mắng:

- Lớn như vậy rồi còn chơi trò chơi?

- Hay người đến chơi thử một chút?

Phương Khải nhất thời không thể giải thích rõ ràng, chỉ vào bảng đen nói:

- Đương nhiên là vẫn lấy tiền.

- Tiền mà thôi, nhiều hay ít?

Vương mập mập nhìn bảng đen:

- 7 Linh Tinh? Người không phải là đùa ta đấy chứ?

Nhà mập mập không tính là nghèo, ở tòa thành lớn như thế này mở một quán rượu, như thế nào đi nữa cũng không thể coi là nghèo, nhưng một lần lấy ra 7 Linh Tinh, đối với một thiếu niên không làm ra tiền, đúng là số tiền không nhỏ.

- Không nói đùa, đúng là nhiều như vậy.

Phương Khải nghiêm túc nói.

Nhìn Phương Khải giống như không nói đùa, sắc mặt Vương mập mập lập tức trở lên khó coi:

- Ta nói Khải từ này! Ta đến cổ vũ cho người, cuối cùng người lại đánh chủ ý lên đầu ta?

Phương Khải dường như đã sớm dự đoán được phản ứng của hắn, giải thích nói:

- Ta có rãnh đâu mà đánh chủ ý lên người làm gì? Nếu người tin ta thì thử một chút, nếu không hài lòng ta sẽ đem tiền trả lại cho người?

Nghe nói như thế, Vương mập mập cũng an tâm mấy phần. Nhưng hắn vẫn nghi ngờ Phương Khải, nửa tin nửa ngờ ngồi vào chỗ. Hắn lấy ra 7 viên Linh Tinh óng ánh để lên bàn:

- Ta tuyên bố trước, không quan tâm đây là trò gì, cho dù chơi tốt thì cũng chỉ là trò vật, nhất thời cũng chỉ vui vẻ mà thôi, muốn ta ngoan ngoãn trả 7 Linh Tinh, không có chuyện tốt như vậy đâu!

Số tiền này vốn là hắn để chuẩn bị cho cuộc khảo thí ngày mai, hắn cũng không sợ Phương Khải sẽ cướp của hắn, lấy thân thể Phương Khải kia còn không đủ cho hắn đập một đập, căn bản là vũ lực không cùng một đẳng cấp.

Hắn không tin chơi một cái trò chơi mà lại tốn nhiều như thế, chẳng qua chỉ muốn xem Phương Khải định làm gì.

Ngược lại, Phương Khải chỉ cười nói:

- Thành giao, chỉ cần về sau ngươi có một chút không tình nguyện, ta liền đem tiền này trả lại cho ngươi.

- Yêu nha!

Mập mập lập tức vui vẻ.

Nhìn thoáng qua cái “pháp khí” đen thui, hắn liếc nhìn Phương Khải:

- Vương Thái ta thật sự muốn nhìn xem cái trò khi này như thế nào mà khiến ngươi sinh ra lòng tin như vậy?

Hắn nhắc cái ghế, cảm giác cũng không nặng, mở miệng hỏi:

- Cái này sẽ không gãy chứ hả? Còn nữa, hơi nhỏ một chút!

- Nhỏ?

Chỉ thấy thân thể gầy gò của Phương Khải lại có thể nhắc cái ghế lên một cách nhẹ nhõm. Hai cái ghế chấp lại, lấy cái thanh chắn ở hai bên xuống, lập tức trở thành một cái ghế lớn hơn.

Mập mập cười hắc hắc:

- Cái này còn tạm được.

Mập mập đặt mông lên ghế, phát hiện ra cái ghế này rất linh hoạt, ngồi xuống lại chắc chắn vô cùng. Nói ra thì những cái bàn này cùng cái biển hiệu kia đều là do hệ thống mang đến. Cái gọi là “hệ thống xuất phẩm chính là tinh phẩm” không phải là câu nói xuông. Bởi vậy cái bộ bàn ghế này cũng rắn chắc một cách hơi thái quá.

Con người ở thế giới này không biết máy tính là cái gì, chơi game như thế nào, càng không cần nói tới mấy loại như giả lập.

Dù sao quán net mới khai trương, Phương Khải cũng nhàn rồi, tiện tay chỉ mập mập cách sử dụng.

Phương Khải chỉ đạo mập mập mở ra Resident Evil, đeo lên dụng cụ giả lập.

Resident Evil

Mở đầu là âm nhạc cùng hoạt cảnh, tất cả cảnh tượng dường như đều do chính bản thân mình nhìn thấy. Ngôn ngữ bên trong mặc dù là tiếng Anh, nhưng người chơi lại nghe thành ngôn ngữ quen thuộc nhất, bởi vậy mập mập hoàn toàn có thể hiểu được những cuộc đối thoại.

Resident Evil 1 là bắt đầu của Resident Evil, cũng chính là “Sự kiện Arklay” nổi tiếng.

Arklay chính là nơi tình duyên của công ty Umbrella được đặt tại vùng ngoài thành thành phố Raccoon. Nhưng phía dưới nó chính là phòng thí nghiệm bí mật của công ty Umbrella.

Hoạt cảnh lúc đầu là tiểu đội Alpha ngồi trên máy bay tiến về Arklay tìm kiếm tiểu đội viên Bravo bị mất tích.

- Đây là cái gì? Pháp khí phi hành kiểu mới?

Mập mập nhìn máy bay trực thăng hô to.

- Món đồ này chẳng lẽ là pháp khí kiểu mới do mấy lão tu sĩ chế tạo ra?

Trong lòng hắn thầm nghĩ “Chẳng lẽ tiểu tử này lại nhận biết mấy nhân vật tu chân lợi hại? Cái món đồ này nhìn rất thật, nhưng mà để Bàn gia can tâm tình nguyện xuất ra 7 Linh Tinh thì vẫn không được!”

Ngay sau đó có một tiếng nhắc nhở:

- Đồng ý tiến vào hình thức giả lập hiện thực?

- Há?!

- Chọn đồng ý.

- Được!

Vương mập mạp dựa theo Phương Khải nhắc nhở lựa chọn đồng ý. Hắn bỗng nhiên thấy cảnh tượng xung quanh biến đổi. Ngay sau đó hắn thấy mọi thứ xung quanh đều hết sức chân thật! Thậm chí có thể chạm tay đến!

Hắn như một cái linh hồn phiêu đảng trong bóng đêm, mà trước mắt hắn là nơi hoang dã tối om, ở nơi hoang dã ấy nhìn thấy 5 bóng người, hình dạng bọn hắn chính là tiểu đội Alpha trong Resident Evil 1.

- Mẹ ơi!

Mập mạp lập tức kêu lên:

- Làm sao ta lại đi vào trong này?

- Đừng có kêu!

Phương Khải lườm hắn một cái.

- Trong lòng đọc thầm rồi khỏi cái này thì là sẽ ra khỏi đây.

Vương mập mạp lập tức lầm nhảm rời khỏi, quả nhiên phát hiện phía trước xuất hiện một màn ánh sáng kì lạ “Phải chăng muốn rời khỏi trò chơi”

Vương mập mạp lập tức lựa chọn rời khỏi.

Hắn tháo mũ giả lập xuống, nhìn bốn phía xung quanh:

- Đã... Đã đi ra ngoài rồi?

Hắn ngây ngốc nhìn Phương Khải:

- Người khẳng định vừa rồi không phải là một cái thể giới khác?

Phương Khải lập tức chỉ vào cái mũi của mình nói:

- Ta có bản lĩnh tạo ra một cái thể giới để chơi hay sao?

Mập mạp lập tức lắc đầu:

- Không có!

Mập mạp nào đã bao giờ nhìn thấy đồ vật thần kì như vậy, lập tức hứng thú nói:

- Nói như vậy, cái này chỉ là một cái trò chơi?

- Đương nhiên là trò chơi, giả lập hiện thực Resident Evil 1 Full HD bản Remake.

Mặc dù Resident Evil 1 là loại game cổ nhưng dù sao cũng do hệ thống xuất phẩm, khiến cho Phương Khải cảm giác hoa mỹ hơn nhiều so với phiên bản ở thế kỷ 20 trước kia.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Vương mập mạp trải nghiệm game

Dịch giả: Đường Huyền Trang

Đối với Vương Thái mà nói, trò chơi như này đúng là chưa từng nghe thấy, cũng chưa từng nhìn thấy!

Một lần nữa đeo mũ giả lập tiến vào game, lúc này tiểu đội Alpha đã đi xuống từ máy bay.

Đi phía trước là đội trưởng Wesker, mà hai nhân vật chính là Chris cùng Jill đi ở phía sau.

Mặc dù bọn họ là nhân vật trong trò chơi nhưng đến gần mà nhìn thì không khác người bình thường chút nào.

Làn da, lông, tóc, thậm chí tinh tế đến từng cái lỗ chân lông!

Đưa tay ra sờ, thậm chí còn có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể!

Không những thế, trong mắt họ còn nhìn thấy sắc thái rất linh động!

Mập mập giống như linh hồn phiêu đảng bên người bọn họ, cẩn thận quan sát:

- Làm sao đám người này giống bọn mọi rợ ở Đại Lăng quốc như vậy? Nhưng cũng không giống lắm, trang phục Đại Lăng quốc không giống như này. Với lại nữ nhân của Đại Lăng quốc cao to vạm vỡ, không xinh đẹp như này.

Trong Resident Evil 1, nữ chính là Jill, cũng là một trong 2 nữ chính, Jill Valentine.

Hình dáng của Jill vốn không tệ, so với trong phim thì nhân vật trong trò chơi có nét đẹp của cả phương Đông lẫn phương Tây, một thân quân phục lại càng lộ ra vẻ hiên ngang, Phương Khải nhớ lúc trước chơi Resident Evil 1 thì đây là nhân vật cấp nữ thần.

Mà ở trong bản remake này thì Jill lại càng thêm xinh đẹp, đây là trò chơi của hệ thống nên nhân vật cũng không cần phải nói nhiều, khó trách mập mập lại trông mắt ra như vậy.

Mập mập không phải là hạng người nhát gan, sau khi thấy rằng không có gì nguy hiểm, lại khơi dậy lòng hiếu kỳ của hắn, nơi đây như là một thế giới khác, phiêu đảng ở bốn phía có thể nhìn chằm chằm lên đối phương, mà đối phương lại không nhìn thấy mình, cảm giác như là Thần vậy! Mỗi giờ mỗi khắc đều dòm ngó chúng sinh.

Cảm giác này thật sự quá mới lạ, cũng quá thần kỳ:

- Đây quả thật là trò chơi?

Vương mập mập không nhịn được lại hỏi thêm một lần.

- Đương nhiên là trò chơi!

Phương Khải ngồi khoanh tay ở bàn bên cạnh, cười cười, trò chơi giá trị 7 viên Linh Tinh, cũng không chỉ có đơn giản như thế này.

Chẳng qua để tiện cho việc giải thích, Phương Khải đành so sánh:

- Người có thể hiểu như là trò chơi Liệp Yêu thú mà đám vương công quý tộc kia hay tiến hành.

- Liệp Yêu thú? Hắc hắc! Cái này tốt!

Vương mập mập nghe xong, tinh thần càng tỉnh táo, đây chính là trò chơi mà các quý tộc cao cấp mới có thể thử nghiệm à nha.

Vì không để cho mập mập cái gì cũng không biết, Phương Khải liền nói cho hắn biết một chút kiến thức liên quan đến Resident Evil, tí như súng ống dùng để làm gì, sinh hóa Zombie là cái gì, còn công ty Umbrella là làm cái gì.

Đối với việc này mập mập cũng không có dị nghị gì, dù sao đám Đại Lăng quốc kia cũng rất kỳ quái.

Ngược lại là cái gì nước Mỹ, cái gì công ty nghiên cứu, cái gì virus, hùng vĩ mà lại mới lạ, so với những truyện ký tiểu thuyết đang lưu truyền bên ngoài hùng vĩ hơn mới lạ hơn không biết bao nhiêu lần!

Theo như kịch bản, rất nhanh có một đội viên đi riêng lẻ bị bốn con chó zombie cắn chết.

Tê----!

Mặc dù luyện võ từ nhỏ, không phải là chưa từng thấy máu, nhưng người đứng trước mắt mình vừa còn sống, chớp mắt bị cắn đến máu thịt be bét, cảnh tượng như vậy vẫn làm cho người ta cảm thấy có chút sợ hãi, Vương mập mập hít sâu một hơi.

- Chết... Chết người!?

Barry cùng các đội viên khác chạy trốn, còn hai tên nhân vật chính cùng với Wesker xâm nhập vào bên trong Arklay!

“Xin mời chọn người chơi trong vòng một phút.”

Đúng lúc này máy tính vang lên một tiếng nhắc nhở, cùng lúc đó, trước mặt Vương mập mập hiện ra 2 sự lựa chọn.

1. Lựa chọn Chris

2. Đội viên bộ đội đặc chủng.

Bản này khác với bản mà Phương Khải từng chơi, không thể lựa chọn Jill mà lại có một lựa chọn khác.

- Cái này...? Chọn như thế nào?

Vương mập mạp vội vàng hỏi.

- Ngay cả súng người cũng không biết dùng, trước cứ chọn Chris đi.

Dù sao cũng là người chơi đầu tiên, Phương Khải nhắc nhở một chút.

- Lựa chọn thứ 2 là hình thức đại sư, không có đồng đội trợ giúp, thuộc tính cũng bị điều chỉnh.

Ánh mắt thay đổi, chỉ thấy thân thể cường tráng của Chris chấn động mạnh một cái.

- Làm sao vậy?

Toàn bộ tiểu đội thấy dị trạng của Chris lập tức quay đầu lại nhìn!

Vương mập mạp cảm thấy tầm nhìn của mình bị thay đổi, tầm nhìn của hắn lúc này chính là tầm nhìn của Chris!

Nhìn thấy tất cả mọi người đều chĩa họng súng đen ngòm sang, lòng tơ của hắn lập tức dựng hết lên!

Lúc này, khi đánh chó zombie hắn đã được chứng kiến uy lực của những thứ này!

Nhận thấy đang bị tử vong đe dọa! Một luồng khí lạnh chạy từ sống lưng lên đến đại não!

Cmn đây còn là game à?!

Thậm chí hắn còn hoài nghi, nếu đối phương thật sự nổ súng, có phải mình cũng sẽ chết ở trong trò chơi này!

- Phương Khải!

Vương mập mạp vội vàng gọi Phương Khải.

- Ta đây!

Phương Khải ung dung trả lời một tiếng.

- Nếu như chết ở trong trò chơi, có ảnh hưởng gì không?

Hắn mở miệng hỏi.

- Không ảnh hưởng gì, chỉ làm người rời khỏi trò chơi.

Phương Khải trả lời.

Nghe Phương Khải nói như vậy, Vương mập mạp nuốt nước miếng một cái:

- Cmn cũng quá là giống thật đi.

Chẳng qua, có thể thám hiểm khắp nơi, khiêu chiến quái vật, mà mình lại không chết? Đây quả thật là thiên đường của võ giả!

- Chỗ tốt không chỉ có những cái này, người chơi nhiều thì biết.

Phương Khải thích ý, duỗi lưng một cái, ống tay áo tuột xuống, lộ ra một mảng cơ bắp vô cùng rắn chắc, khiến cho người ta cảm thấy cánh tay này tùy thời có thể bạo tạc ra lực lượng làm cho người khác phải kinh ngạc.

Khoa học kỹ thuật của hệ thống tuyệt đối không đơn giản, nếu không phải như thế, với điều kiện hà khắc mà hệ thống đưa ra Phương Khải đã không làm.

Trong đầu mập mạp vẫn còn run rẩy, nhưng đây không phải thời điểm ngăn người, thấy ánh mắt của các đội viên khác thường, Vương mập mạp vội vàng mở miệng nói:

- Không... không có gì!

- Chris, người kiểm tra khu vực này một chút, ta cùng với Jill bảo vệ cửa lớn.

Đội trưởng Wesker coi như không có chuyện gì, phân phó Vương mập mạp đi kiểm tra.

- Bây giờ ta đã biến thành người khác?

Mập mập nghĩ thật thần kỳ, nhìn cảnh tượng xung quanh, không khỏi cảm thán một câu:

- Thật sự sẽ không chết?

- Chết cũng là hấn, không phải nguoi.

Phuong Khải chỉ vào màn hình.

- Đúng vậy! Đúng vậy!

Vương mập mập lập tức phản ứng.

Nhìn thấy Vương mập mập đã vào chơi, Phuong Khải cũng lười xem hấn, chuẩn bị tự thân mình chơi.

Nào biết được vừa mở game, thì ngay bên cạnh truyền đến một tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt!

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Vương mập mập đang chui dưới gầm bàn.

Trên màn hình máy tính, ở góc rẽ phía hành lang, một con zombie đang găm nhắm một cái thi thể mập mập, máu tươi, thịt nát vung ra cùng một chỗ, ở phía trên hiện ra một hàng chữ to bằng máu: Game over!

- Ta nói Vương mập mập này, nguoi chơi trò chơi tại sao lại chơi dưới gầm bàn thế?

Phuong Khải cảm thấy buồn cười.

Vương mập mập tháo mũ giả lập, trên đầu đầy mồ hôi lạnh, nhìn thấy Phuong Khải đang ở trước mắt mới thở dài một hơi, vỗ vỗ bộ ngực toàn thịt mỡ, mở miệng nói:

- Ta cmm còn tưởng đây là nguoi, ta cmm! Làm ta sợ muốn chết!

Nghĩ lại một màn vừa rồi, Vương mập mập vẫn còn chút sợ hãi, lực lượng của vật kia vô cùng lớn, đã bị mình chọc mấy dao mà không bị làm sao, quá mạnh!

Chẳng quá, vừa rồi không phải mình bị cắn chết rồi sao?

Nhìn quanh thân thể mình, phát hiện ra một chút vết thương cũng không có!

- Quả thật là không có việc gì?!

Rõ ràng vừa nãy bị cắn chết, bây giờ lại không bị sao!

Cái này chẳng phải là mình có thể tùy ý mạo hiểm ở cái thế giới này mà không sợ tử vong?

Vậy là mình hoàn toàn có thể buông tay buông chân?

Tốt xấu gì thì mình cũng luyện võ nhiều năm như vậy, mình còn sợ cái gì?

Sau khi xác định bản thân không bị làm sao, Vương mập mập cảm thấy một luồng hưng phấn:

- Vậy mà ta không chết? Nhìn lão tử quay lại giết nó.

Vừa dứt lời, liền đeo lên mũ giả lập, kích động tiến vào trò chơi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bị zombie làm cho sợ hãi

Dịch giả: Đường Huyền Trang

Đây quả thật là thế giới thuộc về võ giả!

Vương mập mạp thao túng Chris lưng cong lại như mèo, cầm dao găm trong tay, rón rén đi đến góc tường.

Ở góc tường bên kia, chỉ thấy một con zombie đang gặm thi thể ở trên mặt đất, lưng quay về phía mập mạp.

Con zombie kia dường như ngửi thấy mùi người sống, từ từ quay đầu lại, lộ ra khuôn mặt nát bét trắng bệch, trên miệng còn dính đầy thịt nát cùng với vết máu.

Đây chính là loại zombie nổi tiếng nhất trong Resident Evil 1 “Quay lại cười một cái”!

Vốn ở trong game thì đoạn này được biểu hiện bằng CG, sau đó là người chơi đối phó con zombie này.

Nhưng bây giờ nó xuất hiện chân thật ở trước mặt mập mạp.

Khuôn mặt nát bét kinh khủng, lại thêm ánh sáng mờ tối ở xung quanh cùng bầu không khí ngột ngạt khắp cả phòng. Khó trách lúc này mập mạp bị hù cho ngã lăn xuống đất.

Phải biết rằng khi Resident Evil vừa ra, cảnh này đã khiến không biết bao nhiêu người hoảng sợ!

Phương Khải đã nhìn cảnh này không biết bao nhiêu lần, tất nhiên cũng có chút miễn dịch, nhưng một cảnh này vẫn dọa cho Vương mập mạp run hết cả tay chân.

Giết không chết, lực lượng lớn, không có cảm giác đau, người bình thường thì làm sao có thể gặp được loại quái vật như vậy?

Mặc dù chỉ là trò chơi, nhưng độ chân thật của game giả lập hiện thực hơn rất nhiều so với các game bình thường khác, cảm giác kích thích cùng khả năng kích thích tuyến thượng thận của Vương mập mạp, trong sự sợ hãi lại mang theo từng tia hưng phấn, hấn lập tức cầm dao găm xông tới!

Lần này, biểu hiện của Vương mập mạp tốt hơn lần trước rất nhiều, hai tay nắm chặt dao găm, hung hăng đâm một đao vào ngực zombie.

Nhưng mà hấn đã phạm vào một cái sai lầm trí mạng!

Hấn không phải Phương Khác, làm sao biết giết zombie là phải đánh vỡ đầu!

Một đao kia không những không giết chết zombie, mà lại khơi dậy hung tính của nó, zombie gầm lên một tiếng, điên cuồng nhào về phía Vương mập mạp!

Sau khi con người bị biến thành zombie, sức mạnh cũng phải gấp hai ba lần thanh niên bình thường, cú bổ nhào này khiến cho Vương mập mạp ngã xuống đất, rồi con zombie hung hăng cắn vào động mạch chủ trên cổ của hấn.

- Quái vật này làm sao đánh mãi không chết?

Vương mập mạp điên cuồng kêu lên, đâm một đao vào chỗ yếu hại như thế mà không việc gì, lại còn nổi điên?

So với lần trước không kịp làm gì thì lần này hấn đã có chút chuẩn bị, một tay giữ chặt cổ zombie không cho nó cắn, một tay cầm dao găm đâm điên cuồng vào huyết thái dương của nó.

Hấn đâm liên tục mấy đao, lúc này mới thấy con zombie dường như đã mất hết sức lực, từ từ ngã xuống mặt đất.

- Cuối cùng cũng chết!

Hấn cảm nhận được nỗi sợ hãi mà loại quái vật kinh khủng này mang đến, nằm trên mặt đất thở hổn hển từng ngụm, nghĩ đến việc mình đã giết được một đầu sinh vật bất tử có lực lượng vô cùng to lớn, hấn cảm giác mình đã có chút thành công!

Hấn là võ giả! Huống chi đại đa số người ở cái thế giới này sinh ra đã sùng bái vũ dũng! Cái cảm giác giết chết cường địch, cái cảm giác có chút thành công, quả thật là quá sung sướng!

Hấn từ từ bò dậy khỏi mặt đất, tìm tòi xung quanh một lúc, phát hiện ra không có gì đáng giá để lục soát, liền quay người chuẩn bị rời đi.

- Loại quái vật kinh khủng này là sinh hóa zombie mà Khải từ nói?

Cùng lúc đó, Vương mập mạp sinh ra hứng thú đối với kịch bản của trò chơi, cái thế giới này chưa từng nghe thấy, ngay cả trong tiểu thuyết truyện ký cũng chưa gặp được, rốt cuộc đây là một cái thế giới như nào?

Hấn cảm thấy không thể chờ được nữa, muốn tiếp tục thăm dò thêm!

- Chẳng qua những quái vật này lợi hại có chút thái quá, cũng may là chết trong trò chơi chỉ phải ra ngoài rồi lại có thể tiếp tục.

Vương mập mạp có chút tiếc nuối, hấn cảm thấy trò chơi này quá khó, dù sao đối với người mới mà nói, phần lớn là bị zombie làm cho hoảng sợ.

Ngay lúc đó, mập mập nhìn thấy trong cơ thể zombie có một dòng khí màu trắng chui vào trong thân thể mình, hắn cảm thấy toàn thân có một chút ấm áp, thậm chí ngay cả lực lượng của bản thân cũng tăng thêm mấy phần.

Sau một thời gian ngắn.

Dưới kinh nghiệm giết chết con zombie đầu tiên, Vương mập mập lại chết thêm mấy lần, rốt cuộc cũng nghiên cứu ra phương pháp là đánh vỡ đầu, lại nhờ vào việc nhặt được khẩu súng ngắn ở trong đại sảnh mà giết thêm được mấy con zombie nữa.

Mặc dù zombie vừa cường đại vừa kinh khủng, nhưng dưới sự kích thích của sợ hãi và khiêu chiến, mỗi lần giết chết một con lại cảm thấy mình tiến thêm một bước, loại cảm giác kích thích này quả thật là làm cho người ta muốn ngừng mà không được!

Đúng lúc này trên máy tính xuất hiện nhắc nhở: “Khách hàng thân mến, số dư còn lại của ngài hiện tại không đủ, mời nạp thêm.”

- Đã hết rồi?

Vương mập mập tháo mũ giả lập xuống, trực tiếp ngồi dậy.

- Ta thừa nhận là trò chơi này của người chơi rất hay, một hai viên Linh Tinh ta còn có thể cân nhắc, nhưng 7 viên Linh Tinh, cũng quá đắt đi?

Mặc dù hắn bị cái trò chơi này hấp dẫn, nhưng vấn đề là số tiền này hắn dùng để chuẩn bị cho khảo thí.

Bình thường thì không tính, nhưng bây giờ không thể phung phí số tiền này được.

Chưa nói hết lời, Vương mập mập bỗng nhiên nheo mắt lại.

Lúc này Phương Khải cũng out ra khỏi trò chơi, nhìn biểu lộ của mập mập, nói:

- Cảm nhận được?

- Cảm nhận...?

Vương mập mập dùng sức vung lên nắm đấm, lại đá thêm mấy cước, khuôn mặt béo lại nhăn vào sâu hơn.

- Lực lượng với tốc độ của ta, vậy mà lại tăng lên? Đây là chuyện gì?

- Đều tăng lên? Thăng cấp hả?

Có vẻ Phương Khải cũng đoán được, mở ra bảng nhân vật của mập mập, chỉ thấy dưới hình ảnh của Chris có thanh kinh nghiệm nho nhỏ, trước thanh kinh nghiệm có một hàng chữ: Lv2

Vốn ở trong Resident Evil không có đẳng cấp, nhưng bản này của hệ thống lại khác biệt, nhân vật ở trong sẽ thăng cấp, sau khi thăng cấp, các phương diện như lực lượng hay phản ứng đều tăng lên, mà tăng lên những loại này, sẽ tác dụng đến một trình độ nhất định nào đấy đối với bản thân người chơi.

Đây mới là khoa học kỹ thuật của hệ thống!

Trong đầu Vương Thái bắt đầu rung động!

Bây giờ hắn đang trong giai đoạn Đoán Thẻ Kỳ của võ giả, tổ chất thân thể tăng lên toàn diện có nghĩa là như thế nào? Có nghĩa là hắn có thể nhanh chóng bước vào hàng ngũ võ giả chính thức!

Đối với hắn mà nói, ở đây còn một chỗ tốt khác, mai là ngày mà Lăng Vân học phủ khảo hạch. Ở đây chơi trò chơi không những thú vị mới lạ, làm cho người ta say mê, lại còn có thể tăng thực lực lên!

Phải biết rằng, võ giả muốn tăng thực lực, ngoài trừ mỗi ngày rèn luyện tinh thần cùng thể xác buồn tẻ vô cùng ra thì không còn cách nào khác.

Mà bây giờ, hắn cảm thấy cái này giống như cốt truyện trong tiểu thuyết, còn mình là nhân vật chính, vào trong tiểu thuyết để phiêu lưu, cái cảm giác này quả sung sướng! Quá thần kỳ!

Quan trọng nhất là mình đã tự nghiên cứu ra nhược điểm của loại quái vật kinh khủng này, cảm giác thoải mái khi đạt được thành công như muốn bùng nổ!

Vừa kích thích lại vừa có thể tăng lên thực lực, ngay cả di chứng cũng không có! Quá trâu bò!

Mặc dù không biết đại nhân vật tu chân nào chế tạo ra đồ tốt như thế này, nhưng xem ra 1 giờ 2 viên Linh Tinh cũng không cao, ngược lại còn có chút rẻ!

Sau khi bỏ đi những lo lắng, Vương Thái, người ở dị giới đầu tiên đã nhận thức được mị lực của game!

Chỉ là sờ lên túi thì Linh Tinh cũng không còn nhiều...

Đây chính là phí dụng để chuẩn bị cho cuộc khảo thí ngày mai!

Hắn vội vàng kéo Phuong Khai, thấp giọng nói:

- Khai tử, ca thương lượng với người một vấn đề, ta chơi cái này nhiều giờ, có thể cho chút ưu đãi hay không?

Hắn biết rõ việc hối lộ giám khảo không nhất định có tác dụng, bây giờ mà đi về luyện công thi khác nào “Lâm thời ôm chân phạt”, càng thêm vô cụng, hơn nữa lại còn nhạt nhẽo nhằm chán.

Chẳng bằng ở chỗ này chơi game thêm mấy giờ!

Chỉ thấy Phuong Khai khẽ thờ dài, lắc đầu:

- Không phải ta không ưu đãi, mà là không thể.

Hắn chỉ vào cái bảng đen:

- Trên kia viết rất rõ ràng, không có ưu đãi.

- Không đúng... Khai tử, giao tình hai ta, người làm sao lại keo kiệt như thế được chứ?

Vương Thái không còn gì để nói.

- Ta mà keo kiệt thì vừa này cũng không chỉ điểm cho người.

Mị lực của game là tự mình trải nghiệm, Phuong Khai vốn là người đã biết rõ kịch bản, vừa mở miệng chỉ điểm, lại còn giảng một bộ phận nhỏ tri thức, đã rất phúc hậu rồi, hắn thân nhiên nói:

- Nếu là người khác, ta cũng lười muốn quản.

Thấy Phuong Khai khó chơi, Vương Thái đành thôi, hậm hực nói:

- Vậy mai lấy tiền trả cho người được chứ?

Phuong Khai liếc qua cái bảng đen.

Vương Thái làm sao còn không hiểu ý của hắn, đành lảm bảm nói:

- Tiểu tử này thật không có ý tứ.

Hắn đành lấy ra mấy viên Linh Tinh đập lên bàn:

- Tiếp tục!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Hắc Khoa Kỹ Quán Nét* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.